

Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 15 - Warsztaty „Przystań (na) szczęście”

2024-03-27

Spotkanie 1

Uczniowie zostali poinformowani o tym, że dzisiaj odbędzie się pierwsza z trzech części warsztatów pt. „Przystań (na) szczęście”. Na początku dzieci stanęły przed problemem, jakim była odpowiedź na pytanie, co to jest szczęście? Podczas burzy mózgów, padały różne ujęcia tego tematu od najprostszych: „Szczęście jest wtedy, kiedy mogę grać długo w ulubioną grę.” czy: „Jestem szczęśliwy, kiedy dostaję upragnioną zabawkę.”, do bardzo poważnych sformułowań: „Będę szczęśliwy, kiedy skończy się wojna.” Następnie dzieci zapisywały swoje pomysły i utworzyliśmy z nich słońce. Kolejnym etapem było wspólne rozwiązanie krzyżówki, a poszukiwanym hasłem okazało się być „SZCZĘŚCIE”. Po tym zadaniu w klasie pojawił się ogromny „termometr szczęścia”, na którym uczniowie umieszcili swoje imiona. Miejsce, w którym umieszczali swoje kartki było ważne, bo oddawało ich stan szczęścia w danej chwili.

Uczniowie usiedli w kręgu i nauczyciel przeczytał pierwszą część bajki „Kwiat paproci” – w miejscu: „A to nasza drabina szczęścia, podoba Ci się”?...” nastąpiła przerwa. Dzieci słuchały opowiadania z takim zapalem, że aż rozległy się słowa niezadowolenia z tego, że musieliśmy na chwilę oderwać się od Zosi i jej waliki o szczęście.

Każde dziecko otrzymało namalowaną na kartce drabinę szczęścia, na której, pracując indywidualnie, uwieszało swoją postać i te rzeczy lub sytuacje, które są dla niego największym źródłem szczęścia. Osoby chętne omówiły swoją pracę i wskazywały dlaczego w takiej kolejności umieściły poszczególne rzeczy i gdzie oraz dlaczego znajduje się figurka symbolizującą siebie.

W podsumowaniu zajęć ważna była odpowiedź na pytanie – „Czego mi brakuje do szczęścia?...” Pojawiały się różne odpowiedzi: „nowej gry”, „wymarzonej zabawki”, „spotkania z chorą koleżanką”, „spotkania z dawno niewidzianym tatą”, „zdrowia dla chorej babci”, „zakończenia wojny”.

Spotkanie 2

Na początku dzieci mają możliwość dokonania zmian na swoich drabinach szczęścia, a następnie nauczyciel kontynuuje czytanie bajki – przerywa czytanie na słowach „Czy rezygnujesz z wariantu szczęścia KRÓLEWICZ?. Zosia bez wahania kliknęła TAK”... Dzieci wraz z nauczycielami dyskutują na temat tego: „Co jestem w stanie zrobić, a czego nie, aby osiągnąć swoje szczęście?” Każde dziecko zapisuje jedną swoją propozycję dla każdej z kategorii (co bym zrobił oraz czego bym nie zrobił) na kartce, nie podpisując się. Rozmowa kierowana [na podstawie anonimowych karteczek] – Co czuję, gdy są rzeczy, których nie mogę zrealizować, aby osiągnąć szczęście?

Dzieci słuchają kolejnego fragmentu tekstu do słów „... w dniu 24 czerwca.” Dzieci starają się odpowiedzieć na pytanie, czy w ich życiu są rzeczy, które wywołały ich szczęście tylko raz i nigdy już się nie powtórzyły? W ten sposób zaczynamy zabawę „Pajęczyna”. Podczas tej zabawy dzieci mówią:

**Magiczny
Kraków**

„urodziłem się”, „tylko jeden raz w życiu urodził się mój brat, siostra”, „umrę”, „nauczyłem się chodzić”, „zacząłem pierwszą klasę”.

Uczniowie sami dochodzą do wniosku, że są w naszym życiu takie rzeczy, które wywołują szczęście tylko raz i nigdy nie mogą już się powtórzyć.

Spotkanie 3

Zabawa: dzieci mówią na głos, co od ostatniego spotkania zrobiłem dobrego, aby uszczęśliwić kogoś z mojego otoczenia? Następnie bajka zostaje odczytana do końca. Weryfikujemy „słońce szczęścia” i „termometr szczęścia”.

Zabawa: nauczyciel puszcza bańki mydlane informując dzieci, że ten, komu uda się złapać bańkę w rękę i przytrzymać ją przez minimum 1 minutę, będzie miał już zawsze szczęście. Nikomu nie udaje się tego zrobić, a dzieci same dochodzą do stwierdzenia, że nie można utrzymać bańki i nie można mieć cały czas szczęścia i są dobre i złe chwile i jedne i drugie mijają.